

Sygn. akt II CSK 646/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Gminy Łódź
przeciwko M. W. i J. W. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt III Ca 1561/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej solidarnie na rzecz pozwanych
kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez stronę powodową skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do oczekiwania zakreślenia granic stosowania art. 5 k.c. w sposób uniwersalny, podczas gdy stosowanie tego przepisu ma charakter zindywidualizowany w odniesieniu do okoliczności konkretnego stanu faktycznego. Strona powodowa nie wykazała więc wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została wykazana. Skarżąca nie wskazała bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisu art. 5 k.c., ani też nie wyjaśniła, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądowym co do wykładni powyższego przepisu. Trzy wskazane orzeczenia Sądu Najwyższego nie są przykładem poważnych wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie sądowym, w odniesieniu do wykładni art. 5 k.c., ponieważ rozbieżności interpretacyjnych nie można utożsamiać z odmiennością rozstrzygnięć w konkretnych okolicznościach faktycznych każdej sprawy.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 461).